

בס"ד מוצש"ק האזינו, אור לי"ג תשרי התשפ"ב

כמה תמיהות על תשובת הרה"ג הרב שלמה משה עמאר מיום ז' תשרי התשפ"ב בנושא טבילת נשים בעיו"כ - הצב"י שלמה הכט

השואל שאל האם להניח לנשים לטבול בליל עיו"כ וביומו לטהרה ליום כיפור.

(יש להעיר שאין הכוונה לטבילת הנידה אלא למנהג שנהגו גברים רבים וכן נשים רבות לטבול לקראת יום הכיפורים, אלא שהשאלה נגעה אך ורק לנשים).

ראשית העיר הרב עמאר שהמנהג לא מוכר לו בימינו ("שלא האמנתי שבימינו עדיין יש שנוהגים בזה") אע"פ שהמנהג מוזכר בספרים רבים.

שנית העיר בארוכה שיש להימנע מהיתר כזה בדורנו שהוא דור מקולקל, (ועל פי התיאור דור שלא היה כמותו) ושאף בתי המשפט מעודדים בפועל את הקלקול. אלא שיש לדון כאן איזה "היתר" יש במנהג זה. האם איסור בא לידינו והתירו? אין כאן אלא מנהג של נשים כשרות מדורי דורות, ואף אם לא נהג במקומותיו של הרב עמאר שליט"א.

והנה הביא מספר דיונים באחרונים ובאחרוני זמנינו, לגבי טבילת פנויות וטבילת נידות (בתוך ז"נ) בערב יום הכיפורים, הללו אוסרים והללו מתירים (ומכולם לא יימלט לכה"פ שכל אלו הגדולים הכירו את המנהג והיה קיים בימיהם, ואף לא אחד מהם תמה או לא האמין שהמנהג עדיין קיים. ובהם גדולי זמנינו כמו מרן הגר"ע ובעל שבט הלוי ועוד רבים, הלא המה בתשובת הרב עמאר.

ועוד הניף ידו להדגיש ולהגדיל דין איסור חיבוק ונישוק וריקוד עם הפנויה. נוראות נפלאתי מה עניין חו"נ עם הפנויה לאותן הנערות הכשרות ההולכות לטבול לקראת היום הקדוש, לא קרבו אלה אל אלה. וכאילו המתירים טבילת בתולות בעיו"כ מתירים חו"נ עמן, ישתכח הדבר.

ומתוך כך עלתה בדעתו לאסור הטבילה כלל גם על נשים בטהרתן, כשרות וצנועות, לבטל מנהג ישראל דין הוא משנים רבות, עמדו אותן עלובות מול שערי המקוואות המוגפים, היאך עונים לאלה העלובות בערב היום הקדוש. חלשה דעתן ונשרה דמעה מעינן, ה' ירחם על הגורם לזה.

ועוד בה עשיריה ששאל מהגר"ח קנייבסקי דרך נכדו וכאילו הסכים עמו לסגור המקוואות, וכמדומה ששגגה שיצאה מלפני השליט, שכן מילתו של הגר"ח אמורה בשונה הלכות סימן ר"ת: "נוהגין לטבול בעיו"כ משום קרי [וי"א משום תשובה]... ואפי' נערים ובתולות מכיון שהן בני מצות טובלות".

לו נציית לרבה של ירושלים למנוע טבילת בתולות ונידות, שהיא דעה המוזכרת אצל רבים מרבתינו (אע"פ שברור שהטובלות יש להן על מי שיסמוכו, ומניעה מהן בכח הזרוע אינה מתפקידו של רב העיר), אלא מהיכא תיתי לגזור גזירה על אותן נשים שלכל הדעות אין להן כל מניעה לטבול, מאן גברא רבה לחדש גזירות על הציבור שלא ראינום עד הנה?

בשולי הדברים, כמדומני שמה שעומד ברקע הגזירה החמורה הזו היא שאין כיום בכח הרב למנוע מנשים פנויות ונידות מלטבול במקווה, בגלל פסיקות של בית המשפט. ועדיין מילתי אמורה, היאך אפשר להעניש נשים כשרות וטהורות בגלל מעשי בתי המשפט? אתמהה.